

Warszawa, 23 kwietnia 2021 r.

OS-WP-II.310.

DECYZJA NR 589/21/OS

Na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r., poz. 162) przedstawiam

stanowisko

w którym interpretację, przedstawioną przez X, co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez Spółkę opłaty produktowej, o której mowa w ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1903) – uznaję za nieprawidłową.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 11 marca 2021 r. (data wpływu - 12.03.2021 r.) X Warszawa, zwana dalej Stroną, złożyła wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej, co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez Stronę, za sprowadzane oleje smarowe, opłaty produktowej, wynikającej z ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1903), zwanej dalej ustawą o opłacie produktowej.

Pismem znak: OS-WP-II.310.6. z 17 marca 2021 r. wezwano Stronę, na podstawie art. 34 ust. 7 Prawo przedsiębiorców, do usunięcia braków poprzez uzupełnienie wniosku o przedstawienie swojego stanowiska w sprawie, przesłanie potwierdzenia uiszczenia opłaty za wydanie interpretacji w wysokości 40 zł oraz takie opisanie stanu faktycznego oraz własnego stanowiska by były wyraźnie oddzielone, przedstawione jednoznacznie i opisane w wyczerpujący sposób zgodnie z art. 34 ust. 3 ustawy Prawo przedsiębiorców. Strona złożyła wyjaśnienia w dniu 24 marca 2021 r. za pośrednictwem poczty elektronicznej, uzupełniając braki we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie zaprezentowania własnego stanowiska w sprawie oraz dołączyła potwierdzenie uiszczenia opłaty w wysokości 40 zł za wydanie decyzji interpretacyjnej.

Stan faktyczny przedstawiony przez Stronę:

W poniższych okolicznościach Spółka powzięła wątpliwości, czy przewidziane w ustawie o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej obowiązki związane z przywozem olejów smarowych i preparatów smarowych obejmują również działalność realizowaną przez Spółkę.

„W nawiązaniu do naszych wątpliwości poniżej przedstawiamy dodatkowe uwagi w zakresie wybranych

skutków prawnych przywozu do Polski olejów klasyfikowanych do kodu CN 2710 1993 w celu ich sprzedaży do innych podmiotów na terenie RP, wykorzystujących je do celów produkcyjnych.

Naszą uwagę koncentrujemy na konsekwencjach prawnych wynikających z ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (jt Dz. U. z 2018 r., poz. 1932, ze zm., dalej: „ustawa OPGO”).

Nasz komentarz odnosimy do następujących okoliczności faktycznych:

Spółka prowadzi działalność w zakresie przywozu do Polski (tj. realizuje nabycia wewnątrzwspólnotowe oraz import) olejów klasyfikowanych do kodu CN 2710 1993.

Z tytułu powyższych czynności Spółka jest podatnikiem VAT (WNT oraz import), nawet w sytuacji gdy na gruncie akcyzy nabycia wewnątrzwspólnotowego dokonuje inny podmiot na rzecz Spółki (tj. gdy sprowadzane oleje bazowe przemieszczane są w procedurze zawieszenia poboru akcyzy do składów podatkowych prowadzonych przez inne podmioty).

Dzięki relacjom handlowym, X następnie odsprzedaje w/w surowce do innych podmiotów, które wykorzystują je do produkcji innych wyrobów (np. olejów smarowych, plastifikatorów, wyrobów chemicznych, opon, asfaltów, transformatorów, silników, itp.).

Według naszej wiedzy nie występują przypadki, w których sprowadzany przez Spółkę jako surowiec olej bazowy jest wykorzystywany bezpośrednio jako produkt końcowy (np. do celów smarowych). Według wiedzy Spółki, surowiec ten każdorazowo podlega przetworzeniu (np. procesom fizycznym, takim jak zmieszanie z właściwymi dodatkami, bądź reakcjom chemicznym czy też wypełnienia produkowanych wyrobów jako np. izolacja).

Tym samym surowce przywożone i sprzedawane przez Spółkę nie podlegają zużyciu oraz nie stają się „odpadami” w rozumieniu przepisów o odpadach - znajdując całościowe zastosowanie do celów produkcyjnych”.

Produkty o kodzie CN 2710 19 93 taryfa celna określa jako "oleje izolacyjne" mają przede wszystkim przeznaczenie jako oleje chłodzące i elektroizolacyjne dla celów przemysłowych, w szczególności związanych z produkcją i serwisowaniem transformatorów.

Produkt o kodzie CN 2710 19 93 Spółka nabywa wewnątrzwspólnotowo na Skład Podatkowy - prowadzony przez inny podmiot - a następnie z zachowaniem procedur dotyczących składu podatkowego sprzedaje klientom na terenie kraju w procedurze z zawieszoną akcyzą.(...)

Przedmiotem niniejszego wniosku są dostawy ww. olejów smarowych oraz olejów izolacyjnych do produkcji transformatorów realizowane do klientów, którzy zajmują się m.in. produkcją i dystrybucją różnego rodzaju transformatorów, a także ich serwisowaniem. Dostarczane oleje służą do napełniania nowo wyprodukowanych transformatorów które obejmuje m.in. napełnienie transformatora olejem.

W powyższych okolicznościach Spółka powzięła wątpliwości, czy przewidziane w ustawie OPGO obowiązki związane z przywozem olejów smarowych i preparatów smarowych obejmują również działalność realizowaną przez Spółkę którą jest pośredniczenie w dostawie olejów do siedziby klienta, w której prowadzona jest działalność gospodarcza klienta”.

Stanowisko przedstawione przez Stronę:

„W istniejących interpretacjach, organy podatkowe wielokrotnie odnoszą się bezpośrednio lub pośrednio do pojęcia zużycia. Interpretacje te dotyczyły zarówno zużycia wyrobów opodatkowanych stawką zero akcyzy,

jak również wyrobów zwolnionych od akcyzy. W interpretacjach tych organy podatkowe uznawały, iż: "zużycie rozumiane winno być jako czynność dokonana, definitywne wykorzystanie wyrobu akcyzowego". Spółka X nie jest podmiotem zużywającym.

W świetle powyższych informacji, nie ulega wątpliwości, że zużycie olejów dostarczanych do klientów w celu wypełniania nowo wyprodukowanych transformatorów lub do serwisowania transformatorów używanych, mieści się w pojęciu zużycia, a tym samym podmioty, do których następuje dostawa, są podmiotami zużywającymi. W rezultacie, dostawy realizowane przez Spółkę mieszczą się w pojęciu dostarczenia ze składu podatkowego na terytorium kraju do podmiotu zużywającego.

Argument braku generowania odpadów z surowców przywożonych przez Spółkę

1. Niezależnie od argumentacji opartej na rozumieniu pojęć z załącznika 4a do samej ustawy - dodatkowym argumentem za brakiem generowania wobec Spółki obowiązków, o których mowa w ustawie OPGO jest okoliczność, iż z przywożonych przez Spółkę do kraju surowców (olejów smarowych i izolacyjnych) nie powstają żadne odpady,
2. W związku z powyższym, w oparciu o literalną treść art. 3 ust. 1 tej ustawy, gdyby nawet przyjąć, że Spółka podlega ujętym w ustawie obowiązkom, to podstawa kalkulacji tego obowiązku powinna wynieść „zero”. W przypadku bowiem Spółki brak jest „odpadów takiego samego rodzaju jak odpady powstałe z produktów wprowadzonych przez Spółkę na terytorium kraju”.

W związku z przywozem do Polski surowców w postaci olejów (klasyfikowanych do kodu CN 2710 1993 - 27101999) Spółka może wskazać istotne argumenty uzasadniające stanowisko, iż nie powinna ona podlegać obowiązkom wynikającym z ustawy OPGO, ze względu na późniejsze wykorzystanie tych surowców”.

W niniejszej sprawie należy stwierdzić co następuje:

Odnosząc się do przedstawionego we wniosku stanu faktycznego sprawy, przedstawiam stanowisko w kwestii prawidłowego co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez Stronę opłaty produktowej, o której mowa w ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej. W myśl art. 2 pkt 9b ustawy o opłacie produktowej, przez przedsiębiorcę wprowadzającego na rynek krajowy produkty rozumie się przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r., poz. 162), dokonującego importu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów, w tym na potrzeby własne, oraz wytwórcę wprowadzającego produkty na terytorium kraju. Stosownie do art. 2 pkt 9c ustawy o opłacie produktowej, produktami są produkty zaliczone do rodzaju produktów wymienionych w załączniku nr 4a do ustawy, w tym te z nich, które stanowią część składową lub przynależność produktów stanowiących przedmiot importu produktów lub wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów.

W myśl art. 3 ust. 5, 6 i 6a ustawy o opłacie produktowej, wprowadzenie na rynek krajowy produktów następuje, z zastrzeżeniem ust. 6 i 6a, w dniu ich wydania z magazynu w celu ostatecznego wprowadzenia na terytorium kraju; w przypadku importu produktów uważa się, że przedsiębiorca wprowadza na terytorium kraju produkty w dniu ich dopuszczenia do obrotu na terytorium Unii Europejskiej; w przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów uważa się, że przedsiębiorca wprowadza na terytorium kraju produkty w dniu wystawienia faktury potwierdzającej wewnątrzwspólnotowe nabycie produktów.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o opłacie produktowej, przedsiębiorca wprowadzający na rynek krajowy produkty jest obowiązany zapewnić odzysk, a w szczególności recykling, odpadów takiego samego rodzaju jak odpady powstałe z produktów wprowadzonych przez niego na terytorium kraju.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o opłacie produktowej, obowiązek, o którym mowa w art. 3 ust. 1, może być realizowany przez przedsiębiorcę samodzielnie albo za pośrednictwem organizacji odzysku.

W załączniku nr 4a do ww. ustawy wymienione zostały produkty identyfikowane przez symbole PKWiU, dla których odpowiednikami są kody Nomenklatury scalonej (CN), za pomocą których możliwe jest sklasyfikowanie towarów na potrzeby obrotu międzynarodowego, statystyk handlu zagranicznego UE oraz obrotu wewnątrzwspólnotowego.

Odpowiednikiem kodu CN 2710 19 93 (oleje izolacyjne), którego dotyczy przedmiotowy wniosek o wydanie interpretacji jest symbol PKWiU 19.20.29.0, wymieniony w załączniku nr 4a do ww. ustawy.

Ustawa o opłacie produktowej nakłada na wprowadzających do obrotu produkty, wymienione w załączniku nr 4a, obowiązki w zakresie zapewnienia określonych poziomów odzysku i recyklingu odpadów poużytkowych, a w przypadku nie osiągnięcia wymaganych poziomów do uiszczenia opłaty produktowej z tego tytułu. Wśród produktów wymieniono w załączniku nr 4 do ww. ustawy m.in. oleje smarowe otrzymane z ropy naftowej, preparaty z ciężkich frakcji, gdzie indziej niesklasyfikowane, o symbolu PKWiU 19.20.29.0, z wyłączeniem części olejów również sklasyfikowanych pod tym symbolem PKWiU. Wyłączone oleje to:

- oleje smarowe do przeprowadzania przemian chemicznych innych niż proces specyficzny,
- parafina ciekła,
- mieszanki olejowe do obróbki metali, oleje zapobiegające przyleganiu do form, oleje antykorozyjne,
- oleje smarowe pozostałe oraz pozostałe oleje, jeżeli są przeznaczone do produkcji olejów smarowych lub preparatów smarowych.

Oleje sklasyfikowane pod symbolem PKWiU 19.20.29.0 spoza wskazanych wyżej włączeń, podlegają pod przepisy ustawy o opłacie produktowej.

Dodatkowo samo wprowadzenie na rynek krajowy ww. produktów podlega pod przepisy ustawy o opłacie produktowej. To wprowadzający na rynek krajowy realizuje zasadę zanieczyszczający płaci. Zgodnie z art. 22 ustawy o odpadach „koszty gospodarowania odpadami są ponoszone przez pierwotnego wytwórcę odpadów lub przez obecnego lub poprzedniego posiadacza odpadów. W przypadkach określonych w przepisach odrębnych koszty gospodarowania odpadami ponosi producent produktu lub podmiot wprowadzający produkt na terytorium kraju, określony w tych przepisach”. Stąd bez znaczenia dla podlegania pod ustawowe obowiązki pozostaje fakt wytwarzania (czy też brak wytwarzania) odpadów poużytkowych z takich samych produktów jak produkty wprowadzone do obrotu i ich zbieranie (czy też brak zbierania) samodzielnie przez przedsiębiorcę lub organizację odzysku. Za wprowadzone na rynek krajowy produkty z załącznika nr 4a ma być realizowany obowiązek osiągnięcia wymaganych poziomów odzysku i recyklingu odpadów poużytkowych albo obowiązek uiszczenia opłaty produktowej w przypadku nieosiągnięcia wymaganych poziomów odzysku i recyklingu odpadów poużytkowych, powstałych z produktów takiego samego rodzaju jak produkty wprowadzone na rynek krajowy, w myśl art. 12 ust.2 ustawy o opłacie produktowej.

W przypadku podpisania umowy z organizacją odzysku obowiązek osiągnięcia wymaganych poziomów jak i uiszczenia opłaty produktowej w przypadku ich nieosiągnięcia przechodzi na organizację odzysku na

podstawie art. 4 ust. 1 pkt 2 i ust 2 oraz art. 12 ust. 2 ustawy o opłacie produktowej.

Reasumując, w ocenie Marszałka Województwa Mazowieckiego w przypadku gdy przywożone oleje smarowe (oleje izolacyjne) o kodzie CN 27101993 i symbolu PKWiU 19.20.29.0 nie stanowią jednej z kategorii wyłączonych w załączniku nr 4a, to są objęte działaniem ustawy o opłacie produktowej oraz ich wprowadzanie na rynek krajowy, w związku z brzmieniem ww. przepisu art. 3 ust. 6 i 6a, powoduje konieczność osiągnięcia wymaganych poziomów odzysku i recyklingu odpadów poużytkowych bądź uiszczenia opłaty produktowej w przypadku ich nie osiągnięcia.

Z uwagi na powyższe zdecydowano jak w sentencji.

Powyższa interpretacja przepisów dotyczy przedstawionego przez Wnioskodawcę i przytoczonego w treści decyzji stanu faktycznego i jest zgodna ze stanem prawnym obowiązującym w dniu wydania niniejszej decyzji. Interpretacja zawarta w powyższej decyzji dotyczy wyłącznie tej indywidualnej sprawy.

POUCZENIE

Od decyzji służy Stronie prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie, ul. Obozowa 57, 01-161 Warszawa, za pośrednictwem Marszałka Województwa Mazowieckiego w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Stronie przysługuje prawo do złożenia wniosku o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.

Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.